

GROTE RISICOAVERSIE: ONGESCHIKT VOOR BELEGGEN

De bank had een belegger die geen risico wil lopen met zijn spaargeld niet mogen adviseren te gaan beleggen. De bank moet het hele 'papieren verlies' vergoeden.

TEKST: NIELS LEMMERS

De Commissie van Beroep van het Klachteninstituut Financiële Dienstverlening (KiFiD) heeft op 1 juli 2010 een markante uitspraak gedaan. De zaak betrof een belegger die in het eerste gesprek met zijn bank nadrukkelijk laat merken dat hij eigenlijk niet wil beleggen. Hij wil geen risico lopen. Maar zijn spaargeld rendeert onvoldoende en dat bevalt ook niet. Daarom adviseert de beleggingsadviseur dat hij een hoger rendement op zijn spaarvermogen kan realiseren door het kopen van obligaties. Met het voorstel om voor 80 procent in obligaties en voor 20 procent in aandelen te beleggen, zou hij volgens de adviseur niet hoeven te vrezen voor waardedaling. Op uitdrukkelijk verzoek van de belegger wordt het percentage dat wordt belegd in aandelen verlaagd naar 15 procent en het percentage dat wordt belegd in obligaties verhoogd naar 85 procent.

De belegger koopt zes producten: 1) Aegon Perpetual Floating Rate Note, 2) 6% Rabobank 2005-2035, 3) 6% Deutsche Bank, 4) Fortis L Fund Europe Emerging Bond, 5) ABN AMRO Euro Obligatie Fonds en 6) ING Hoog Dividend Aandelen Fonds. De eerst drie zijn achtergestelde obligaties met een hoog rendement. In het fondsgedeelte bevinden zich obligaties waarvan het risico van betalingsonmacht van de uitgevende instellingen relatief hoog is. In de overeenkomst tot effectendienstverlening wordt opgenomen dat de belegger een defensief profiel heeft met een beleggingshorizon van vier tot zes jaar en dat hij een waardedaling van 0 tot 5 procent acceptabel vindt.

Binnen een jaar na aankoop van de obligaties merkt de belegger dat deze aanzienlijk verlieslatend zijn. Hij stelt dat de bank hem niet had mogen adviseren te gaan beleggen en houdt de bank aansprakelijk voor de geleden schade. De bank brengt daartegenin dat de belegger wel begrepen heeft dat beleggen risico's met zich brengt. Dat de waarde van obligaties kan fluctueren had hij kunnen afleiden uit het feit dat toen hij de obligaties kocht deze ruim onder pari stonden genoteerd.

De geschillencommissie van het KiFiD wijst de klacht toe, maar stelt dat de belegger ook voor 33 procent eigen schuld heeft. De bank dient het restant van de schade te

vergoeden. Beide partijen gaan in beroep tegen deze beslissing bij de Commissie van Beroep van het KiFiD (de beroepscommissie).

ONJUIST ADVIES

In het hoger beroep komen drie steekhoudende vraagstukken aan de orde. Ten eerste de vraag of de bank überhaupt wel had mogen adviseren te gaan beleggen, aangezien de belegger nadrukkelijk heeft aangegeven geen risico te willen nemen. De geschillencommissie stelde al vast dat in het profielformulier een tegenstrijdigheid voorkomt. Enerzijds wordt vermeld dat de belegger een rendement nastreeft van 6 tot 8 procent en anderzijds dat een waardedaling van slechts 0 tot 5 procent voor hem aanvaardbaar is. Naar het oordeel van de geschillencommissie had de bank de belegger op deze tegenstrijdigheid moeten wijzen. Als een belegger geen

risico wenst te lopen van een waardedaling van meer dan 5 procent, is een rendement van 6 tot 8 procent niet aannemelijk.

De bank heeft de belegger geadviseerd 80 procent van zijn vermogen te beleggen in obligaties met een hoog rendement. De belegger was zich er niet van bewust dat het voor het merendeel niet ging om gewone obligaties maar om achtergestelde obligaties (perpetuals). Hij had ook geen inzicht in het hogere risico. Het verweer van de bank dat de belegger door de aankoop onder pari had moeten weten dat beleggen risico's met zich brengt, wordt eveneens door de beroepscommissie afgewezen.

De beroepscommissie overweegt dat risi-